

Tái Sinh - Luật Nhân Quả (2)

Kalama tri ân bạn thuongthoicogidau ghi chép.

[09/03/2026 - 02:17 - thuongthoicogidau]

Tái sinh là cái gì? Tái sinh nó được hình thành bởi tiền nghiệp thiện ác. Bởi vì mỗi một cái nghiệp thiện ác nó cho ra hai thứ quả

Quả tái sinh là cái tâm nó đưa mình đi đâu thai vào đâu.

Còn cái quả bình sinh là những gì ta chịu khổ sướng sau khi đầu thai.

Và cách tạo nghiệp nó có hai Trường hợp

một là nghiệp tạo bằng cái tác động trước mắt

hai là nghiệp tạo vì ta tuân theo cái bản năng.

Thì tùy thuộc vào chuyện mà ta tạo nghiệp bằng cách nào thì khi ta hưởng quả đó, cái quả đó nó có tác động đến ta hay không? Tác động theo hai cách.

Quả đó nó có tác động quả khác hay không?

Quả đó nó có tác động nhân hay không?

Và chúng ta ôn lại bốn luật của nhân quả.

Lực nhân quả xưa nay bà con chỉ biết có một tức là làm ác thì bị khổ, làm thiện được vui. Trồng đậu được đậu trồng dưa được dưa. Nhưng bữa nay mình học tới bốn luật:

Nhân tạo ra quả

Quả tác động quả

Quả tác động nhân

Nhân tác động nhân.

Thì đó là những cái mà là cái sườn. Còn cái mấy cái mấy cái mà tôi kêu bà con ghi thêm cái đó rất là quan trọng. Tuy tôi giảng tôi hơi giỡn nhưng mà bà con nhớ cái này trung bình 2 phút có một cái để bà con ghi. Bởi cho nên tôi nổi tiếng là master of tattoo tức là phải xăm mình. Và tất cả những cái câu xăm đó tôi đã gom vào trong Trong một cuốn gọi là sân chùa ngồi gẫm 400 trang, đang xin giấy phép để in cực kỳ đẹp lắm. Kỳ rồi nhà in có đưa chúng tôi cái bản mẫu quyền mẫu đẹp lắm có lẽ đó là cuốn kinh thơ mộng bậc nhất của Việt Nam. Cuốn kinh Nam tông thơ mộng bậc nhất tức là mỗi một cái trang như vậy nó là cảnh chùa cảnh núi đồi rồi chèo xuồng rồi tầm lum hết.

Mà hiểu không? Cứ trung bình pháp thoại của tôi là phải 1, 2 phút là phải có cái nếu bà con nghe lại mấy băng giảng cái giọng tôi nghe rất là khó nghe. Tôi nghe là tôi ón muốn chết luôn. Tôi nghe cái giọng tôi còn sợ hơn nghe Chế Linh nữa. Lính ché á. Nhưng mà có một điều là Tôi yên tâm một điểm là tôi không có để bà con phải chờ lâu để có info mới. Cái tầm tầm 2 phút là phải có thông tin bởi vì bất cứ một lãnh vực nào của đạo Phật nếu mình đào sâu rất là nhiều vấn đề. Và tôi mong rằng sau lớp học này về bà con bỏ túi được ba chuyện. Một bỏ đi thói quen cho rằng chuyện đó là chuyện không quan trọng. Cái đầu tiên bỏ đi thói quen tai hại cho rằng chuyện đó không quan trọng. Vì sao? Vì trên đời này không có cái chuyện gì không quan trọng. Chẳng qua là mình không đủ thấy cái quan trọng của nó. Ông thống chế Fox của Pháp ông có nói thế này không có vấn đề gì là đơn giản bởi vì nếu nó đơn giản nó không phải là vấn đề. hiểu không? Đó rất là quan trọng cho nên cái chuyện đầu tiên là sau lớp học này bà con sẽ bỏ đi cái ý niệm cho rằng có cái gì đó trên đời này là không quan trọng và có cái gì đó trên đời này là bé nhỏ vì sao? Vì không có cái gì là nhỏ nếu nó là điểm bắt đầu cho một sự kiện lớn nghe kịp không? Rồi cái điều thứ hai sau lớp học này tôi mong bà con thấy rằng học giáo lý là một một nửa trách nhiệm của mình đối với bản thân. Dốt giáo lý biết gì mà tu, tin không có biết, không có kiến thức thì làm gì có nhận thức, mà không có nhận thức làm gì có hành trì, mà không có hành trì lấy gì có thực chứng. Cho nên điều thứ hai là sẽ thấy rằng cái chuyện học đạo đó là một nửa trách nhiệm đối với bản thân và điều thứ ba học đạo như thế nào để bản thân mỗi ngày được an lạc hơn đó là quả và được thiện hơn đó là nhân, nghe hiểu không, đó là học đúng. Còn học làm sao mà mình không có can thiệp vào cái nhân quả của bản thân. Học làm sao mà cái nhân thiện ác toàn là ác không. Còn về quả học sao mà tu sao mà tới ngày thấy khổ không? Là không được. Cho nên tôi mong đến điều thứ ba mỗi ngày học Phật pháp, học như thế mà người ta hỏi học sao cho đúng, tôi nói học xong sao nó thuận lý nhân quả. Về nhân càng

học càng tu mình càng thiện còn về quả càng học càng tu càng an lạc là tu đúng. Còn càng học càng tu mà bất thiện nhiều quá, càng học càng tu mà không có khả năng an lạc là chết. Và một chuyện quan trọng giá trị của một con người là cái khả năng đem lại an lạc cho người khác mà bản thân không an lạc lấy cái gì mà cho người khác. Bác sĩ họ có cái an lạc họ cho người khác không? Y tá, thầy giáo phải không? Cái giá trị của mỗi người là cái khả năng đem lại an lạc cho người khác. Mà mình không có cái gì để mình cho hết thì cái giá trị của mình nó nằm ở đâu? Bởi vì giá trị của mỗi con người không nằm ở chỗ anh ta nhận được cái gì mà nó nằm ở chỗ anh ta cho được cái gì, rất là quan trọng. Cho nên tôi mong bà con nhớ sau buổi học này bà con có ba chuyện.

Một trên đời không có gì là nhỏ, chuyện gì là đơn giản hết, chẳng qua là mình đơn giản thôi.

Chuyện thứ hai là gì ta? Học giáo lý là một nửa trách nhiệm với bản thân.

Thứ ba, học như thế nào? Thuận với lý nhân quả. Lý nhân quả có nghĩa là học sao mà mỗi ngày nhân thiện nhiều hơn nhân ác. Đó là nhân. Còn về quả càng tu thì càng được an lạc. Thì đó là tu đúng.

Và các vị Tôi nhắc lần nữa các vị chấp nhận điều đó không phải là vì tôi, mà các vị về xét coi tôi nói cái đó có đúng hay không nghe kịp không? Ta chấp nhận điều đó không phải là vì người nói điều đó là ai mà điều đó được nói với cái ý nghĩa gì. Có phân biệt được hai cái này không, tôi mua bánh mì của bà kia không phải là vì bà là ai mà vì bánh mì của bà

nó ok chứ không phải là vì tôi mê bà mà tôi ra tôi ăn bánh mì dờ ẹt của bà hiểu không

Nó có chỉ có một vài trường hợp là nhiều ông bị đái đường vì mê cô bán chè. Đó thì cái đó là trường hợp nó quá đặc biệt mà đã nói đặc biệt thì không có nên nhắc ở đây bởi vì đặc biệt là đặc biệt là cá biệt, mà cá biệt thì nó không phải là phổ quát, chúng ta đang nói trường hợp phổ quát.